

štenja ne mogu subdelegovati, dok kan. 199 § 3 Zakonika izriče: »Potestas delegata ad universitatem causarum... potesi in singulis casibus sub-delegari.«

Jos. Palombo C. SS. R.: De dimissione religiosorum. Taurini-Romae. Officina libraria U. E. Marietti. Str. 1—296. Cijena 12 Lira.

Crkvi. Zakonik radi napose o otpuštanju redovnika u kan. 646—672. U nazočnom komentaru prikazan je sustavno čitav postupak, što ga valja obdržavati pri otpuštanju redovnika. Auktor ga je namijenio redovničkim kurijama, kojima — kako u predgovoru veli — u toj stvari manjka i poznавanje prava i praksa (sudska, upravna). Zato je teoretičko izlaganje spojilo sa praktičnim uputama, te se nije ograničio samo na kanone 646—672. Zakonika. U teoretičkom dijelu nalazi se i historijski prikaz ranijega prava (str. 6—14), a za praktične potrebe dodani su razni obrasci (str. 266—296).

Po našem suđu djelo je potpuno uspјelo i može se toplo preporučiti.

Laurentius M. Agius: »Manuale de ecclesiarum rectoribus.« Taurini 1931. Officina libraria M. E. Marietti. Str. 1—118. Cijena 5 Lira.

Crkveni zakonik radi napose o ravnateljima crkvi u užem smislu u cijelih 8 kanona (479—486). U nazočnom »Piručniku« izlažu se pomenuti kanoni, a pored tega i drugi općenitije prirode, koji se i na takove ravnatelje crkvi odnose. Navodimo naslove pojedinih poglavila, iz kojih se razabiru predmeti u' Piručniku izloženi: De indole juridica rectoris (Cap. I); De juribus et officiis rectoris quoad ecclesiam in seipsa inspectam (Cap. II); De juribus officiis rectoris quoad sacras ecclesiae supellectiles eidem inservientes (Cap. III); De juribus et officiis rectoris quoad cultum in ecclesia exercendum (Cap. IV); De juribus et officiis rectoris quoad bona ecclesiae temporalia (Cap. V); De juribus et officiis rectoris quoad bona fidelium spiritualia (Cap. VI).

Prikazivanje je jasno, stvarno ispravno i iscrpivo. Zato će ovaj »Piručnik« dobro poslužiti rektorima crkvi u užem smislu, a i župnicima, jer se u njemu izlažu i propisi zajednički jednim i drugim.

Dirks Dom Ildefonse: Les saintes icônes, valeur spirituelle et esthétique. Prieuré D'Amay s/Meuse 1931. (Belgique) 4°, str. 19

Ima već nekoliko godina otkako se u benediktinskom samostanu d'Amay-sur Meuse u Belgiji ozbiljno razvio, teorijski i praktički, ikonografski studij. Po navodima holandijskog lista »Maasbode« (25. III. 1931.) zauzima ovaj samostan jedno od vrlo važnih mjeseta u razvoju novijeg religijskog umjetničkog pokreta. Njegovom je zaslugom danas po čitavom svijetu, među katolicima jednako kao i među pravoslavcima, raširen veliki broj slika-ikona velike vrijednosti. Podijeljene su u šest kolekcija, koje predstavljaju: Krista, Bogorodicu, događaje iz života Isusova (na pr. prikazanje u hramu, preobraženje), znamenovanje kršć. dogme (presv. Trojstvo) svece, sv. dakone i mlade levite.

To je doalo povoda hieromonahu o. Ildefonsu, da je u jednoj kratkoj, ali preglednoj monografiji iznio spiritualno i estetsko značenje i